

معرفی داوران بخش عکس جشنواره تئاتر استانی

داوران بخش عکس تئاتر سی و چهارمین جشنواره تئاتر خراسان رضوی (رضوان) معرفی شدند. به گزارش شهرآرا، با حکم رضا عرفانی، دبیرسی و چهارمین جشنواره تئاتر خراسان رضوی (رضوان)، «حمیدرضا گیلانی فر»، «شرمین نصیری» و

«اردلان آزمی» به عنوان داوران بخش عکس تئاتر جشنواره منصوب شدند. این جشنواره آبان ۱۴۰۳ برای نخستین بار در سرتاسر استان برگزار خواهد شد.

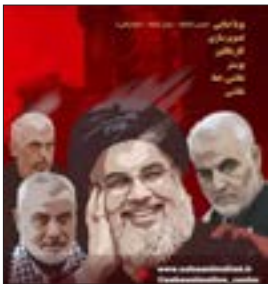
نمایش «یوتانازی» روی صحنه تماشاخانه «مایان»

نمایش «یوتانازی» به قلم آرش خیرآبادی وبه کارگردانی محسن رحیمیون، از ۱۷آبان در تماشاخانه مایان (شماپیل سابق) به روی صحنه می رود. سید حبیب قآآنی، مدیر رسانه ای این نمایش، با اعلام این خبر افزود، تئاتر «یوتانازی» به معنای مرگ

خودخواسته است و حال وهوای اجتماعی داردودرآن میتراپایانی و محمد طهان به ایفای نقش می پردازند. نمایش «یوتانازی» به تهیه کنندگی محمد طهان، از پنجشنبه ۱۷آبان، ساعت ۲۱:۲۱در تماشاخانه مایان مشهد، واقع دراحمدآباد، پاستور۱۱، اجرا خواهد شد.

پویش مردمی «پویانمایی قهرمانان جبهه مقاومت»

پویش مردمی «تولید پویانمایی و تصویرسازی قهرمانان جبهه مقاومت، به منظور روایت گوشه ای از حماسه های قهرمانان جبهه مقاومت، توسط مرکز پویانمایی صبا برگزار می شود. علاقه مندان به شرکت

در این پویش می توانند آثار خود را در رشته های پویانمایی، تصویرسازی، موشن گرافی، اینفوگرافی، کمیک موشن، کاریکاتور، پوستر، نقاشی خط و نقاشی به نشانی @sabaanimation_center در شبکه های اجتماعی یا تارنمای www.sabaanimation.ir ارسال کنند.

شروع میلاردی فیلم سروش صحت در اولین روز

جدیدترین فیلم سسروش صحت، «صبحانه با زرافه ها»، نخستین روز اکران خود را با پیش فروش بیش از یک میلیارد تومان بلیت آغاز کرد. به گزارش ایسنا، این فیلم که سال گذشته در جشنواره فیلم فجر رونمایی شده بود، سرانجام به اکران رسید و از ۹آبان ماه میزبان مخاطبان خود خواهد بود. این فیلم که پس از «جهان با من برقص» دومین فیلم سروش صحت است، با ترکیب بازیگری متفاوتی از جمله بهرام رادان، هادی حجازی فر، هوتن شکیبا، بیژن بنفشه خواه و پژمان جمشیدی به نمایش درآمده است. در روز اول اکران عمومی وتاپیش ازظهرنهم آبان، حدودیک میلیاردو ۳۰۰ میلیون تومان بلیت برای این فیلم فروخته شده و به نظر می رسد رقابت جدی این فیلم با «زودیوز» رامبد جوان در هفته های پیش رو بسیار دیدنی باشد. فیلم رامبد جوان که پس از «نگراس ۳»، «تمساح خونی» و «مست عشق» در رده چهارم جدول فروش سینماها قرار دارد، از ۱۷مهرماه تاکنون بیش از ۱۰۰میلیارد تومان بلیت فروخته و حدود یک میلیون و ۸۰۰ هزار نفر نیز تماشاگر داشته است. این فیلم به زودی به بیش از دو میلیون نفر مخاطب خواهد رسید و آن وقت رقابت جدی گیشه بین «نگراس» چهار میلیونی و کمدی های جدید سینما خواهد بود.

منوچهر شاهسواری؛ دبیر فجر ۴۳ می شود؟

طبق اعلام منابع غیررسمی، منوچهر شاهسواری، تهیه کننده سینما و مدیرعامل اسبق خانه سینما، دبیر چهل و سومین جشنواره فیلم فجر شده است. به گزارش صبا، پس از پایان دوره سه ساله ریاست محمد خراعی بر سازمان سینمایی وانتخاب راند فریدزاده به عنوان رئیس جدید این سازمان، این روزها شاهد عزل ونصب های زیادی در سازمان سینمایی هستیم. طبق اخبار رسیده رئیس جدید سازمان سینمایی، منوچهر شاهسواری را به عنوان دبیر چهل و سومین جشنواره فیلم فجر انتخاب کرده است. در صورت قطعی بودن این خبر، با این انتخاب اتفاق های مهمی در جشنواره خواهیم بود. البته این خبر تا لحظه انتشار هنوز به شکل رسمی اعلام نشده است واحتمال هر تغییر وتحولی داده می شود. منوچهر شاهسواری یکی از تهیه کنندگان سینمای ایران است و تجربه زیادی در سمت های مدیریتی سینمای ایران دارد.

گفت وگو با دبیر و دو شرکت کننده بخش نمایشنامه خوانی جشنواره تئاتر استان

فرصتی برای آشنایی با متون ناشناخته

نمایی از خوانش نمایشنامه «ماسه برادریم»

خود استاد، آن چنان که باید دیده نشد و بازخورد های لازم را نگرفته است. در این بین، ما چون در نظر داشتیم هم ادای دینی به استاد صابری کرده باشیم و هم یک متن بومی را که از زبان کهن ایران هم بهره گرفته است اجرا کنیم، به سراغ این نمایشنامه رفتیم. اونمایشنامه رضاصابری را اثری غنی معرفتی وخاطرنشان می کند، درواقع، ما می خواستیم با اجرای نمایشنامه «ما سه برادریم» نسل جوان تئاتر را و کسانی که تازه وارد این عرصه شده اند با پیشکسوتانی که سال های سال در این شهر تئاتر کار کرده اند و به شهرشان وفادار مانده اند، پیوند دهیم.

این هنرمند با اشاره به اضافه شدن بخش های جنبی به جشنواره تئاتر استانی امسال می گوید: امسال بستری برای کسانی که در ابتدای راه هستند فراهم شده تا با هزینه کمتر نمایشنامه ای را تولید یا انتخاب وبه صورت خوانش اجرا کنند. این اتفاق تازه و جدیدی است که امید داریم ادامه دار باشد و به کشف استعداد های جدید کمک کند. علوی نیز بر این باور است که جشنواره امسال می تواند فرصتی برای رونق دوباره نمایشنامه خوانی در مشهد باشد. او یادآور می شود، تا چند سال پیش، هزینه تولید یک نمایش در خراسان چندان بالا نبود و با هزینه های اندک می شد نمایشی را برای روی صحنه بردن آماده کرد. اما به مرور وبافزایش هزینه ها، تولید کار برای افرادی که استعداد داشتند و تازه می خواستند وارد این فضا شوند، سخت شد. در این شرایط، جریان نمایشنامه خوانی می تواند به افراد و گروه های جوان کمک کند تا با هزینه کمتر خودشان و نمایشنامه شان را محک بزنند. به همین دلیل، من باور دارم که وجود جشنواره خوانش می تواند به تولید و رونق تئاتر کمک کند و رشد هنرهای نمایشی در خراسان را به همراه داشته باشد. این هنرمند معتقد است که جریان نمایشنامه خوانی در روند معرفی متون جدید نیز مؤثر است وخاطرنشان می کند: تعداد نویسندگان ما در خراسان نسبت به کارگردانان وبازیگرانمان بسیار کم است. همین اتفاق هم باعث شده تا ما با کمبود متن بومی روبه رو باشیم. با این حال، من فکر می کنم شکل گیری جریان خوانش باعث می شود تا نیاز به وجود نویسندگان و نوشتن نمایشنامه های جدید تر بیشتر احساس شود وبستری فراهم شود تا هنرمندان شهرمان بیشتر به متون ناب و دست اول بومی علاقه مند شوند را به همراه داشته باشد. این هنرمند معتقد است که

ضعف جشنواره در اطلاع رسانی سید رضاعربشاهی یکی از افرادی است که در بخش نمایشنامه خوانی جشنواره تئاتر رضوان حضور دارد. او خوانشگردان نمایشنامه «تربت خانه»، یکی از نوشته های خودش، است. داستان این اثر که توسط گروهی نو جوان خوانش می شود، در یک مدرسه شبانه روزی می گذرد و تلاش دارد یک بحث اخلاقی و تربیتی درباره احترام به قوانین را مطرح کند.

عربشاهی که بیشتر در زمینه تئاتر کودک و نو جوان فعال است، اضافه شدن بخش نمایشنامه خوانی به جشنواره رضوان را اتفاق خوبی می داند. اما او درباره شیوه اجرای آن انتقاد هایی را بیان می کند، متأسفانه اطلاع رسانی و تبلیغات درستی برای این بخش انجام نشده و نمایشنامه ها در سالن های خالی خوانش می شوند. البته به نظر من، وجود هر جشنواره ای، باتمام اشکالات و ناهماهنگی هایش، بهتر از نبودنش است چون در هر حال باعث شکل گیری یک جریان هنری می شود. او درباره مزایای نمایشنامه خوانی نیز می گوید: نمایشنامه خوانی یک تئاتر ارزان است زیرا نیاز به سن و صحنه خاصی ندارد. در این نوع اجرا، تنها توانایی بازیگر اهمیت دارد؛ اینکه بتواند با صدا، بیان واحساسش قصه را به تماشاگر منتقل کند. البته، چون می خواهیم میان نمایشنامه خوانی ونمایش های رادیویی تفاوتی باشد، باید به حرکات فیزیکی کم و میمیک صورت خوانشگر نیز توجه داشته باشیم. عربشاهی معتقد است که اگر تیپ سازی های اولیه به درستی انجام شود وفضاسازی در اجرا مورد توجه قرار گیرد، مخاطب نیز با اثر ارتباط برقرار خواهد کرد و داستان را تا انتها دنبال می کند.

دیده شدن نسل جوان تر

سید محمد رضا علوی، خوانشگردان نمایشنامه «ما سه برادریم» از نوشته های رضا صابری، نیز در این دوره از جشنواره حضور دارد. او درباره چرایی انتخاب این اثر برای اجرا می گوید: «ما سه برادریم» یازنویسی یکی از نمایشنامه های معروف و شناخته شده استاد صابری است. این نمایشنامه که در دهه هشتاد با عنوان «عشيق» در جشنواره فجر هم اجرا شد، اما به گفته

نمایش و... به برگزیدگان اهدا شود. او درباره آثار رسیده به جشنواره نیز بیان می کند، ما امسال چندین اثر از نویسندگان بومی وجوان و چندین نمایشنامه خارجی در جشنواره داریم. همچنین در کنار این آثار، قرار است متن هایی از نویسندگان بزرگ خودمان نیز خوانش شود که از منظر آشنایی نسل جوان بانویسندگان ایرانی اتفاق بسیار خوبی است. این هنرمند حضور بخش نمایشنامه خوانی در جشنواره تئاتر استان را تجربه ای جدید و مثبت می داند. به گفته او، این اتفاق می تواند به برگزیری دوباره جشنواره نمایشنامه خوانی به شکل گذشته و همچنین شنبه های خوانش منجر شود و به طور کلی احیای دوباره این رشته در مشهد را به همراه داشته باشد.

روحي که یکی از بانیان برگزاری شنبه های خوانش در مشهد بوده، درباره تعطیل شدن این رویداد بیان می کند: شنبه های خوانش با شیوع کرونا تعطیل شد. البته بعد از آن زمان، چند باری برای شروع دوباره شنبه های خوانش اقدام کردم، اما به دلایل مختلفی محقق نشده است.

او ادامه می دهد: الان با توجه به وجود سالن های خصوصی و فراهم بودن امکان اجرا، برخی از گروه ها دیگر رغبتی برای خوانش نمایشنامه هایشان ندارند و ترجیح می دهند که اثرشان را برای اجرای صحنه ای تولید کنند. البته در کنار این موضوع دلایل دیگری هم وجود دارد که جلوی ادامه شنبه های خوانش را گرفته است. با این حال، من شخصا علاقه دارم که اگر امکانش فراهم باشد، این جریان را دوباره راه بیندازیم. این هنرمند، نمایشنامه خوانی را با زوری قوی برای تئاتر مشهد می داند و بیان می کند: نمایشنامه خوانی برای افرادی که در ابتدای راه هستند و می خواهند اثرشان معرفی و دیده شود، اتفاق خوبی است. همچنین فرصتی است تا نمایشنامه های ایرانی و خارجی کمتر شناخته شده به علاقه مندان معرفی شوند.

روحي با اشاره به هزینه های کم اجرای نمایشنامه خوانی یادآور می شود؛ شاید نمایشنامه خوانی در شکل هنری خودش نتواند همیای یک اثر صحنه ای برای مخاطب جذابیت های بصری و... داشته باشد، ولی این طور هم نیست که مخاطب عام نتواند با این نوع از اجرا ارتباط برقرار کند. در واقع، اگر اجراهای نمایشنامه خوانی دارای خلاقیت و کیفیت باشند، مخاطب خودشان را جذب می کنند.

گزارشی از نمایش آثار عکاسان مشهدی در نگارخانه «فردوسی»

مسیر های نادیده و راه های نو در قاب های عکس

که به مخاطب اجازه می دهد تا با عکس ارتباط بگیرد و حسی متفاوت از عکس دریافت کند. برادر من معلول ذهنی است و با او زندگی کرده ام؛ به همین دلیل این ایده به ذهنم رسید. وی با بیان اینکه خلق این آثار حدود شش ماه زمان برد، بیان کرد، به نظر من، عکاسی به معنی نشان دادن متفاوت چیزی است که همه می بینند و ما می توانیم با نگاهی متمایز به آن بنگریم.

عکس حسن مجتبی شاهسوار

گام خود را در مسیر تجربه ورزی ونوگرایی در کنار هم بردارند؛ مسیری نادیده که هزار کوره را نه رفته را در دل خود جای داده است.

● حال و هوای زندگی معلولان ذهنی در قاب عکس

اسمانا صصری، هنرمند حاضر در نمایشگاه «پورتقولیو؛ چهارده، صفر، سه»، که آثارش با استفاده از تکنیک «ترکیب چاپ روی کاغذ و ورق ترنسپرنت»، دیوار نگارخانه فردوسی را مزین کرده است درباره آثار خود گفت: اثر من درباره زندگی معلولان ذهنی است که از آسایشگاه معلولان شهید بهشتی عکاسی کرده ام. در این عکس ها می خواستم عمق زندگی معلولان ذهنی، درد و رنج آن ها، و سبک زندگی شان را به نمایش بگذارم. فعالیت ها، زندگی جمعی، و کارهایی که انجام می دهند نیز بخش دیگری از این آثار است. هدف من این بود که به آثارم هویت ببخشم؛ روی هر عکس بانورون های مغزی پوشیده شده،

معاصر دارد. جد افتادگی نسبت به مرکز همیشه چالش هایی را به همراه داشته، اما مشهد در برابر بسیاری از شاخه های هنری، پله های بیشتری را بالا رفته است. این هنرمند با اشاره به اینکه جریان ادامه دار نقاشی در مشهد هرگز متوقف نشده است، بیان کرد: این موضوع وام دار پیشکسوتانی است که در این سال ها با ممارست، رنجبیره را حفظ کرده، حلقه خود را به آن اضافه کرده و ادامه آن را در نگارخانه ها، جشنواره ها و تحصیل کرد؛ عکاسی را می توان از نگاه لغوی، فلسفی، هنری و با آرتیستیک دید. برای من، ثبت آن چیزی است که صرفا دوست دارم دوباره ببینم. وی افزود، آنچه در این وضعیت گرایش هنرجویان به عکاسی را از دانشجویان کارشناسی ارشد عکاسی در یک دوره آموزشی و پژوهشی است که امکان همراهی شان در پیمودن این راه، نصیب من شده است. عکاسانی که اگرچه به لحاظ رویکرد کاملاً مستقل از هم عمل کرده اند، اما توانسته اند نخستین

انتخاب شخصی خود هنرمندان نمایشگاه است. وی افزود، تمام تلاش هنرمندان بر این بوده است که ارائه آثارشان پلی بین مخاطب و اثر باشد، او را به هنر خود نزدیک تر و درک آن راملموس تر کنند. رضوی درباره دلیل نام گذاری نمایشگاه توضیح داد: «پورتقولیو» در هنر های تجسمی به طور کلی و در هنر عکاسی به طور خاص، به بهترین آثار یک هنرمند اشاره دارد که به صورت مجموعه برای ارائه در نگارخانه ها، جشنواره ها و تحصیل انتخاب می شود. به دلیل اهمیت ارائه، این نام برای نمایشگاه انتخاب شده است.

وی با بیان اینکه هنرمندانی از کرمان و زنجان نیز در این نمایشگاه حضور دارند، وضعیت گرایش هنرجویان به عکاسی را به دو بخش کمی و کیفی تقسیم کرد و ادامه داد: این امر از لحاظ کمی فوق العاده بوده و مشهد سالیان سال است که یکی از قطب های عکاسی ایران محسوب می شود. همه چالش ها در بخش کیفی بروز می کند و فاصله زیادی با سطح هنر

ریحانه موسوی

نمایشگاه عکس گروهی بانام «پورتقولیو؛ چهارده، صفر، سه، این روزها در نگارخانه فردوسی در حال برگزاری است. در این نمایشگاه آثار عکاسانی چون بهرام بیات، سیمین برجیان بروجنی، سید عماد تهامی، فاطمه حسنی مقدم، حنا نه جها نبخش، سحر دهقان، مهدیار غیرت مند، رضا عطائی واسما ناصری به نمایش درآمده است. این نمایشگاه شامل آثار متنوعی با سبک های مختلف است، از جمله، «چاپ فاین آرت روی کنواس و کهنه کاری»، «چاپ روی کاغذ باز یافتی کرافت و ترکیب با اسکیس دستی به روش کلاژ»، «چات فلت بد روی کاشی و ترکیب با سازه خشتی»، «چاپ سالیبمیشین فرش و نصب روی سازه چوبی»، «چاپ دستی به روش سایانوتاپ»، «ترکیب چاپ روی کاغذ و ورق ترنسپرنت»، «چاپ بروی کنواس و ترکیب با سازه بانوراما» و «چاپ بروی کنواس و ترکیب با سازه چوبی».

● «پورتقولیو»، بهترین آثار یک هنرمند

مهدی رضوی، نمایشگاه گردان و استاد عکاسی، در گفت وگو با شهرآرا، تفاوت این آثار را در نحوه ارائه آن ها دانست و گفت: زمانی می توانیم یک اثر را تلفیقی قلمداد کنیم که دارای چند مایوم مختلف هنری باشد. در هر یک از این کارها، به فراخور موضوعی که داخل عکس ها اتفاق می افتد، یک نمود بیرونی پیدا می کند که

شکیبا افخمی راد

جشنواره تئاتر استان

خراسان رضوی (رضوان) که امسال قرار است سی و چهارمین دوره خود را پشت سر بگذارد، به صورت گسترده تری نسبت به دوره های گذشته برگزار می شود. در این دوره هنرمندان علاوه بر بخش اصلی شامل نمایش های صحنه ای و خیابانی، در بخش های جنبی مثل نمایشنامه خوانی، جوان، کودک ونوجوان، نمایشنامه نویسی و عکاسی تاتر هم با یکدیگر به رقابت می پردازند. ما در این گزارش به بخش نمایشنامه خوانی سی و چهارمین دوره جشنواره تئاتر استان پرداخته ایم که در روزهای گذشته به صورت رسمی آغاز به کار کرده و پذیرای اجراهای عمومی چهارده گروه در مشهد و شهرهای مختلف استان شده است.

● فرصتی برای احیای دوباره خوانش نمایشنامه

احسان روحی، دبیر بخش نمایشنامه خوانی، درباره اضافه شدن این رشته به جشنواره تئاتر استان می گوید: جریان نمایشنامه خوانی در سال های پیش از شیوع کرونا در مشهد رونق بسیاری داشت. زمانی که جشنواره نمایشنامه خوانی و رویداد شنبه های خوانش در مشهد برگزار می شد و آثار نویسندگان توقلم و همچنین نمایشنامه های شاخص ایرانی و خارجی معرفی می شد، این جریان در سال های اخیر به دلایل مختلفی مسکوت مانده بود تا اینکه امسال به جشنواره رضوان اضافه و مدیریت آن به من واگذار شد. او بخش ویژه جشنواره فرصتی برای ورود نسل جدیدتر به فضای تئاتر می داند و خاطرنشان می کند: امسال آثار زیادی متفاوتی حضور در بخش نمایشنامه خوانی شدند که از این تعداد آثار به بخش نمایشنامه خوانی پیدا کردند. این گروه هادر حال اجراء در فرهنگ سراهای مختلف شهر و سالن هایی در شهرستان ها هستند و در نهایت دو روز پیش از برگزاری اختتامیه، به صورت متمرکز در مشهد برای هیئت داوران اجرا می شوند.

به گفته این هنرمند قرار است جوایزی در بخش های مختلف بازیگری زن و مرد، کارگردانی، موسیقی، بهترین